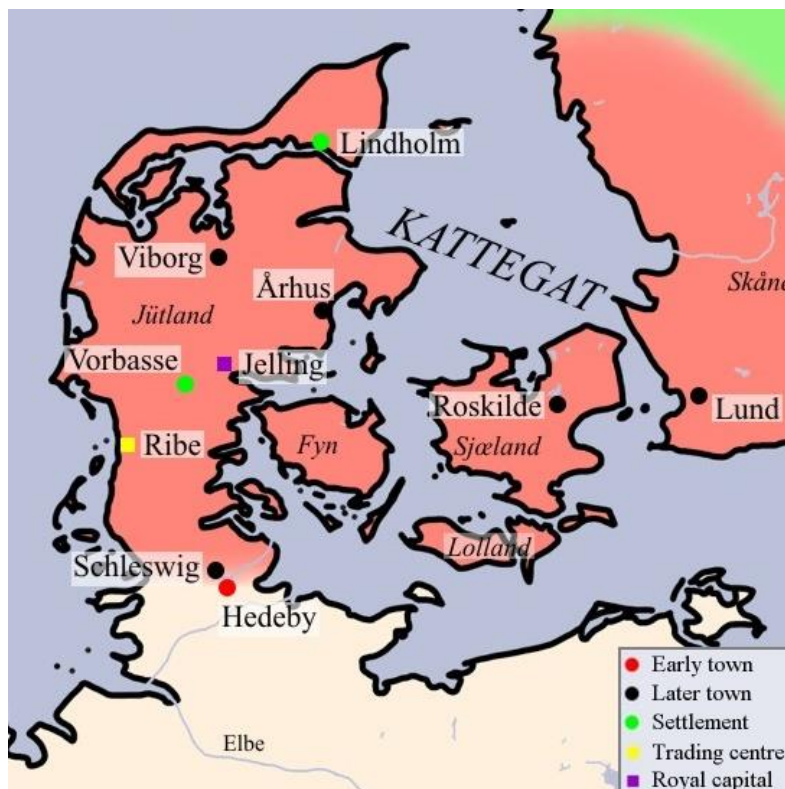

Fra Danmarkshistorien.dk:

En arabisk købmands beretning om Hedeby

Vikingtidens Hedeby, som lå tæt ved det nuværende Slesvig i bunden af fjorden Slien, var centrum for handel med varer fra hele Europa, men også fra områder længere borte. Byens mange kontakter er afspejlet i de arkæologiske fund, hvoraf nogle stammer fra så langt østpå som Bagdad, men kan også genfindes i de skriftlige kilder. Følgende beretning stammer fra den jødiske købmand Al-Tartushi fra Cordoba i Sydspanien, der besøgte Hedeby omkring midten af 900-tallet. Han beskriver byens beliggenhed, dens beboere og deres religioner og skikke.

Vikingtidens Danmark med Hedeby

Credit: Caravaca

Slesvig er en meget stor by ved den yderste ende af verdenshavet. I dens indre er der kilder med fersk vand. Dens beboere tilbeder Sirius, bortset fra det lille antal, som er kristne og som har en kirke der. Al-Tartushi fortæller: De fejrer en fest, hvor de alle kommer sammen for at ære guden og for at æde og drikke. Den, som slagter et offerdyr, rejser ved døren til sin gårdsplads pæle og sætter offerdyret derpå, hvad enten det er et stykke kvæg eller en vædder eller en gedebuk eller et svin, for at folk kan vide, at han ofre til sin guds ære. Byen er fattig på varer og rigdomme. Folks vigtigste næringsmiddel er fisk, for dem er der mange af. Hvis en af dem får børn, kaster han dem ud i havet for at spare udgifterne. I øvrigt fortalte han, at retten til skilsmisse tilkom kvinderne. Kvinderne skiller sig, når de har lyst til det. Man har også der en kunstig fremstillet øjensminke; når de anvender den, tager skønheden aldrig af, men tager endog til hos mænd og kvinder. Han sagde også: Aldrig hørte jeg hæsligere sang end slesvigernes, det er en brummen, som kommer fra deres struber, i lighed med hundegøen, dog endnu mere dyrisk end denne.

Dateret

Ca. 950

Litteratur

Else Roesdahl: Danmarks vikingetid.